DEPOT LEGAL

NĂM THỨ SÁU SỐ 454 — MỖI SỐ NĂM XU — 辛未年十二月初九日 — NGÀY THỨ BẢY 16 JANVIER 1932

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI - QUỐC
Một năm	5$00	6$00
Sáu tháng	2.80	3.50
Ba tháng	1.50	2.00

Mua báo phải trả tiền trước. Thơ và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương - nghị trước.

TIẾNG-DÂN

敲 La Voix du Peuple 民

Chủ-nhiệm kiêm Chủ bút HUỲNH - THÚC - KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Mỗi tuần xuất bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢO - QUÁN
Số 193, đường Đông-ba, Huế
Hộp thơ: số 61
Giây thép nói: số 62
Giây thép: TIENGDAN - Huế

Kẻ đánh giặc giỏi phạm tội lớn.
善戰服上刑
Mạnh-Tử

N° 16714

HAI CHỮ "HOÀNG-HỌA"

• LẠI CÓ MỘT NGHĨA MỚI NỮA

Tiếng dân số 451 ra ngày 2-1-1932 có bài nói nghĩa 2 chữ «Hoàng họa» (péril jaune), theo như lời bàn giải trong bài báo Thái-Dương ở Đông kinh (Nhật) mà Pháp Việt Tạp chí thuật lại, có câu kiết luận: Hoàng họa không phải họa của giống da trắng, chỉ là cái họa giống da vàng ăn thịt lẫn nhau; lại có dẫn chuyện người Nhật xâm chiếm Mản châu làm chứng... Thế là nghĩa chữ hoàng họa rút lại trong một cái phạm vi rất hẹp.

Mới rồi thấy báo Đông Pháp ngoài Bắc số 1579 ra ngày 8 Janvier 1932, có bài «Giấc mộng bá đồ của người Nhật», trong có đăng tấu-tập của thủ tướng Điền-trung, đại khái nói: «Nước Nhật muốn mở mang thế lực sang Mản-châu tất phải dùng chánh sách tàn khốc. Muốn thực hành chánh sách ấy thì phải đối phó với Mỹ, vì người Tàu muốn lợi dụng thế lực Mỹ để phản kháng với người Nhật. Vậy muốn giữ quyền giám đốc Trung-hoa thì trước cần phải khai chiến với Mỹ, cũng như thời kỳ trước phải khai chiến với Nga rồi mới thắng Tàu được. Muốn đánh Tàu thì trước phải chinh phục Mản-Mông, khi đã bắt Tàu thần phục thì các nước Á châu đều phải qui hàng. Theo như tình thế nước Nhật ngày nay, nên dùng các phương pháp chiếm độc quyền ở Mản-Mông. Khi chiếm độc quyền rồi, chúng ta sẽ đủ lực lượng đi chinh phục Ấn độ. Nam dương Quần đảo, các nước ở Trung bộ Á-châu và cả Âu-châu nữa...»

Hăng hái và xa rộng thay cái dã tâm của giống người lùn ở trên bảnhôn đảo! Xem tập-tấu Điền-Trung nói trên, 2 chữ hoàng họa lại có một cái nghĩa mới, gồm cả nghĩa hẹp và nghĩa rộng. Nói cho rõ là không cần nói đến dân tộc da vàng nào, chỉ một mình người Nhật, trước thì ăn thịt giống da vàng (nghĩa hẹp), rồi cũng ăn lần luôn đến Âu châu là giống trắng kia nữa (nghĩa rộng). Ghê nhỉ!

Lần nầy vấn đề Mản châu phát khởi, tuy toàn cả thế giới đều để ý vào, song xét về nội dung thì chẳng qua để mặc người Tàu đối phó thế nào thì hay thế ấy, không có chút gì đáng gọi là can thiệp làm cho người Nhật có hơi kiêng nể ít nhiều, mà kỳ thiệt Quốc-liên cũng chẳng có thiệt lực gì mà ngăn trở người Nhật được. «Chuột bầy đào hang», chân tướng Quốc-liên đã rõ rệt không chỗ gì che đậy được nữa. Còn về phần Trung-hoa, ai cũng ngong ngong trông cho cuộc Ninh-Việt hòa bình thiệt hiện, động xem chánh phủ mới đối với vấn đề Mản Mông thế nào. Nào ai có dè chánh phủ mới cũng không khác gì chánh phủ Tưởng: cứ điền cho đại biểu bảo báo cáo với hội Quốc liên về chuyện Nhật chiếm Cầm châu và yêu cầu dư luận thế giới binh vực! Ôi! dư luận thế giới mà ngăn đón được súng cối xay và quả bom quân Nhật hay sao?

Theo hiện tình Nhật chiếm Mản-Mông ngày nay mà xem lại bản tấu tập của Điền-trung, thì giấc mộng bá đồ của người Nhật đã bắt đầu thực hiện. Vậy chúng ta có thể đoán trước rằng: Nếu cuộc Mãn Mông nầy mà không gây thành trận đại chiến ở Thái-bình-Dương (có chăng là Nga và Mỹ giúp Tàu đối với Nhật), thì cơ sở Nhật bản kinh dinh miền Mản-châu sẽ vững bền. Mản Mông mà đã vào tay người Nhật rồi, thì cõi Á châu nầy sẽ có một nước Nhật bản thứ hai nữa. Mấy nước da vàng láng giềng sẽ không khỏi làm dân Triều Tiên và Đài loan của người Nhật, mà các nước Âu châu có ngồi yên được không?

Cuộc đời biến thiên mà văn tự mỗi ngày mỗi thấy nghĩa mới, hai chữ Hoàng họa, không rõ sau nầy có nghĩa gì nữa không?

Khách quan

Vận-văn

ĐÊM RÉT

Quái gở đêm nay rét lạ lùng!
Rét sao như giá ướp vào lòng.
Trà đun lửa mãi không sôi nước,
Đào sợ sương pha biếng trổ bông.
Hiu hắt ngoài hiên ba mặt gió,
Xơ rơ chót núi mấy cây tùng.
Buồng the nệm gấm kia ai tá,
Biết chăng nhà nông chạy khắp đồng?

R. G.

CÙNG BẠN ĐỘC-GIẢ

Thưa các Ngài,

Trong năm Bản-báo thường tiếp được thư triền tiền báo và bẹn đến cuối năm. Cái nạn kinh-tế khủng hoảng năm nay, không những Bản-báo chịu thiệt thòi mà chắc các Ngài cũng không tránh khỏi cái ảnh hưởng nó chi-phối, nên Bản-báo cũng cẩn lòng trông đợi.

Dẫu vậy mặc lòng, quanh năm Bản báo cũng gắng sức mà hầu chuyện với các Ngài cho cùng năm chẵn tháng. Nay năm mới Tây đã qua, năm mới ta sẽ đến, xin nhắc các Ngài nhớ đến cái nghĩa vụ của độc giả đối với nhà báo mà gởi trả số tiền thiếu cho sớm sớm. Bản-báo rất lấy làm thám cảm.

TIẾNG DÂN

CHUYỆN ĐỜI

Chỗ cửa nhà ga...

— Chưa được ra! nào căn cước? mau lên!

Đó là tiếng bác «bố lít» đứng chỗ cửa đi ra tại một nhà ga nọ, đương xét giấy bộ hành ở xe lửa đi xuống.

Bộ hành đông như kiến, ai cũng nôn nả đi ra, kẻ xách va ly người mang gói. Bác bố lít thì thong thả, một tay dử chặt cái cửa, một tay cầm cây roi, thỉnh thoảng lại đọc cái câu học thuộc lòng từ lúc mới vào xét giấy:

— Khoan đã! căn cước đâu? mau lên!

Người có căn cước thì đưa căn cước. Bác bố lít ngắm nghía từng tấm một tấm ảnh, rồi ngó qua người bộ hành, ngó đi ngó lại như là muốn rút cái thước xếp ở trong túi ra mà đo từng chỗ kẻ răng chưn tóc... Có lúc ngẩm rồi gặc đầu, có lúc tra đi hỏi lại, tưởng như hồ nghi rằng người bộ hành cầm gian tấm căn cước của kẻ khác. Người không có căn cước thì trình tờ bài chỉ. Anh bố lít ta cũng ngắm kỹ tờ bài chỉ, rồi bắt tròn bắt méo đủ đều:

— Sao anh lại không có căn cước như người ta?

— Thưa, người các nơi đến mới cần có căn cước, chớ tôi ở trong tỉnh kia mà!

— Ở tỉnh nào?

— Tỉnh Quảng đây.

— Sao anh không nói: «con gòn boa gioát»? Anh nói tiếng ngoài kia mà!

— Có phải hễ ở Quảng thì nói vậy cả sao? Huống người ngày nay đi đủ nơi «uống đủ thứ nước» cái tiếng nói cũng khác chớ!.....

Bác bố lít tuy hỏi nhiều chuyện nhưng rút cục cũng để người bộ hành đi.

Cũng trong khi xét giấy ấy có một người đàn bà nôn nả muốn đi ra ngay, nên với tới đưa tờ căn cước. Người nầy tưởng như là một người miệt trong theo chồng ra làm ăn ngoài Bắc. Người đàn bà bình dân ở các tỉnh trong (Khánh-hòa Bình-thuận) thường hay bịt cái khăn xéo trắng, chừa hai mí như hai cái sừng. Cái hình ở trong căn cước cũng bịt cái khăn như vậy. Bác bố lít cầm cái căn cước ngắm đi ngắm lại, ngắm qua một anh chàng đứng trước mặt mình, tỏ bộ vui vẻ lắm, rồi gặc đầu nói:

— Ừ, chớ phải bóng của ai cũng đồng hệt với nấy như bóng ông nầy, thì ai sao phiền người ta tra hỏi!

Nói rồi xếp cái căn cước trao cho anh nọ, vừa vỗ vai vừa mở cửa cho anh ấy đi ra.

Người đàn ông kia — một người nhà quê cũng bịt cái khăn xéo trắng — lấy làm ngạc nhiên luống quýnh nói:

— Thưa... thưa tôi không có.. không có căn cước...

— Chớ không phải anh đưa tấm ảnh nầy cho tôi sao?

— Thưa... thưa.. không... Căn cước ấy của... của cô nầy...

Anh chàng vừa hỏi vừa chỉ cái người đàn bà đứng một bên đó...

* *

Lạc-nhân cũng đương đứng chờ đặng đi ra. Xe đến tối, trời lạnh, bụng đói, chờ bắt bực mình, mà trông cái chuyện trên không thể không cười được. Trời ơi! lầm sao lại lầm bất nhơn vậy! Người ta ở Quảng mà giám nói quả quyết rằng là người Bắc! Bóng của một người đàn bà mà nhận là bóng của bác đàn ông! Cái bộ râu sờ sờ ở dưới cằm người nhà quê nọ, bác bố lít có trông thấy ở trong tấm ảnh hay không? Vậy chớ bác nhìn tấm ảnh mà có thấy gì không? Hay là nhìn để đó bộ nhìn như người không biết chữ cũng «đà thấy» mượn gương xem sách..

Nói chơi vậy, chớ ở đời có biết bao nhiêu là chuyện như thế, bác bố lít chẳng qua cũng bắt chước chuyện của người khác làm ở trong các bản giấy, trên các diễn đàn đó thôi. Đừng trách bác mà tội nghiệp...

Lạc-nhân

Những tiếng người đời gọi nhau

CÚNG LÀ CÁI THUYẾT CHÁNH-DANH

Những tiếng người đời gọi nhau như: Tôi, tao, mầy, anh cùng vô số tiếng khác, có lẽ cũng theo sự giao tế trong cuộc sinh hoạt của loài người mà lần lần thêm mãi lên. Ký-giả không phải nhà danh học, không dám nói cho đích xác, song xin lập một cái thuyết dã-định, thì tiếng gọi nhau của loài người, đầu tiên khởi từ mẹ với con, lần lần dùng trong gia-đình, rồi sau mới lan ra xã-hội. Theo lẽ tự nhiên thì đầu tiên gọi nhau chỉ có 2 tiếng «mầy và tao». Tao là chỉ mình, người nói, (ta, tôi, cũng nhân đó mà trại ra). Tiếng ấy có nhứt định. Còn mầy, là chỉ người nào mà mình đối diện nói, bất kỳ người nào, cũng gọi là mầy. Như trong sách cổ nước Tàu, con gọi cha cũng kêu bằng mầy (Thiên Kim-đăng trong Kinh-thơ, ông Châu công gọi ông cha bằng mầy tao); còn bên Âu-tây ngày nay đối với người thân thiết như vợ chồng cha con trong nhà, cũng gọi mầy tao. Ở xứ ta, một vài giống mọi ở Thượng du Trung-kỳ, đối với người nhà và khách lạ đều gọi mầy tao..... Xem thế thì rỏ loài người đầu tiên gọi nhau chỉ có hai tiếng mầy tao là thông dụng, cốt là chỉ mình với người mình nói, chớ không có ý nghĩa gì là sang hèn cả.

Phỏng như trong gia-đình mà chỉ 2 mẹ con, không có người thứ ba và kẻ khác nữa, thì hai tiếng ấy vẫn đủ dụng mà không đến lầu lộn. Khổ vì cái «tao» có nhứt định mà cái «mầy» kia không nhứt định. khi mình đứng trước đôi ba người mà nói mầy, không ai trả lời, vì trong đám ấy người ta không biết là gọi ai. Vì thế tiếng gọi cần phải có phân biệt mà các tiếng mới dần dần sinh ra, như: người đẻ mình thì gọi là cha mẹ (tiếng mẹ nầy theo tiếng tự nhiên của trẻ con nên tiếng Tàu: «mẫu» 母, tiếng tây «me-rờ» (mère), cũng một giọng phát âm như tiếng mẹ ta, có lẽ là tiếng thứ nhứt của loài người gọi nhau vậy); người đẻ trước mình là anh và chị, người đẻ sau mình là em; người sinh ra cha mẹ mình là ông bà; người bằng hàng với cha mẹ mình là bác, chú, cậu, cô dì, thím mợ, dượng v.v. Nói tóm lại là từ người trong gia-đình cùng những người do cái gốc gia-đình ấy sinh ra, có dăng dính nhau mà ngày thường qua lại, buộc phải có cái tên gọi cho khỏi lầu lộn nhau; sở dĩ ở trong có hàm cái ý cao thấp (tôn ty 尊卑) chỉ vì để trước để sau, tuổi lớn tuổi nhỏ, cũng cái dây huyết thống gần xa trong gia-đình, chớ không có gì khác.

Song le, cuộc giao-tế của loài người, khởi đầu vẫn tự gia-đình, mà gia-đình có phải là nơi cùng cạnh đâu, ngoài gia-đình ra còn giao tiếp với vô số người nữa. Cuộc giao-tế mỗi ngày mỗi thêm nhiều, nên gặp người nào cũng đặt một tiếng riêng để gọi thì không khi nào rồi; khi ấy mới đem cái luật gọi trong gia-đình làm mực thước mà gọi chung ra xã hội: như người sinh ra cha mẹ mình thì gọi rằng ông bà, mà người ngoài có tuổi ngang hàng với ông bà mình cũng gọi là ông là bà. Suy ra người ngang tuổi với cha mẹ mình, thì gọi là chú bác cậu mợ; người ngang tuổi với mình hoặc trổi sút một ít thì gọi là anh em chị em. Cái lối gọi nầy, tức là theo như nghĩa ông Mạnh-tử đã nói: Kính kẻ già ta mà suy kịp kẻ già người, thương kẻ trẻ ta mà suy kịp kẻ trẻ người 老吾老及人之老,幼吾幼及人之幼. Xưa nay có cái tục thượng-xỉ (尚齒 chuộng tuổi già) chính là vì thế, mà trong tiếng gọi nhau, giống như căn cứ vào cái nền ấy mà phân biệt kẻ tôn người ty. Do cái luật «tuổi» ấy lại thêm ra một thứ tiếng gọi nhau là thầy trò bè bạn, như tiếng Tàu gọi là đại-nhân, tiên-sinh, trưởng giả (人大, 先生, 長者 thầy nhiều tuổi) và đệ tử, tiểu tử, vãn bối v.v. 弟子, 小子, 晚輩 trò ít tuổi), cùng bè bạn (朋友, tuổi sấm sỉ nhau). Ấy đó, cái tiếng trong xã-hội loài người dùng để gọi nhau đầu từ trong gia-đình mà lần lần suy rộng ra xã hội, có một sợi chỉ dăng dính rỏ ràng, tưởng ai cũng công nhận như thế. Xem như câu: «lớn hơn 10 tuổi thì kính như anh, lớn hơn 5 tuổi thì theo bên vai», cùng những chữ «phụ chấp, tử chấp» (十年以長則兄事之, 五年以長則肩隨之...父執, 子執, 云云) thì đủ rỏ.

Phỏng như giao tế trong cuộc sinh hoạt của loài người mà chỉ một cái trường hợp «kính kẻ già, thương kẻ trẻ, lớn nhỏ nương nhau, mạnh yếu giúp nhau» như cha con anh em trong một nhà, thì do gia đình nhỏ mở rộng ra làm gia đình lớn, những tiếng xưng hô lấy cái tuổi làm căn thăng bằng như cách nói trên, cũng đủ thông dùng mà nghe ra có vẻ thân mật, tỏ cái ý nghĩa nhân loại kiêm ái, không có cái gì là cách bức phân biệt nhau, không phải một đều tốt lành cho cuộc giao tế chung của loài người sao? Khốn nạn thay! cỏi sống không bờ, mà bể giục của người cũng không bến, sự cạnh tranh trong cuộc sinh hoạt một ngày một tấy đến tới mà cái gia đình lớn của loài người, không thể cứ giữ cái nền nếp thân thiện để một mực đối đãi nhau. Vì thế mà trong cuộc giao tế lại nảy thêm những tiếng đặc biệt mới, mà phá hoại một ít nguyên tắc trong cái luật xưng hô theo tuổi và theo gia đình nói trên. Tiếng đặc biệt mới ấy sinh ra bởi 2 lẽ:

Một là giàu với nghèo. — Giả cả đáng gọi bằng ông bằng bà mà trẻ nhỏ thì kêu bằng em, thằng, con v.v. ấy là luật gia đình nói trên, mà cũng là đều rất hợp lẽ tự nhiên. Song vì cái hạng giàu nghèo khác nhau, thành ra không dùng luật ấy. Như ông già bà cả ngang hàng với cha ông đứa bé kia, song vì cái cớ nghèo, một vài khi tới nhà giàu kia, đứa bé ấy đã ban cho cái tiếng lão kia mợ nọ; còn đối với đứa bé ấy thì ông bà này lại phải tôn rằng cậu, cùng nữa cũng phải gọi bằng anh. Ấy là vì cái cớ giàu nghèo mà tiếng gọi thành ra đảo ngược.

Hai là sang với hèn. — Trong cuộc sinh hoạt cạnh tranh thế nào cũng có kẻ mạnh người yếu, kẻ mạnh thì chinh-phục kẻ yếu, mà tự chiếm lấy phần sang. Kẻ yếu bị chinh phục, tất phải làm nô lệ cho kẻ mạnh mà sa vào bậc hèn. Sang hèn đã chia cái bờ giai cấp, kẻ được phần sang, thì dầu là hạng trẻ

VIỆC THẾ-GIỚI

TRUNG-HOA

Đại sứ Nhật về Đông kinh

Thượng hải, 8 Janvier. — Đại sứ Nhật ở Trung-hoa là Trùng-Quan sẽ đến thăm ngoại giao tổng trưởng Tàu là Trần-hữu-Nhân, trước khi trở về Đông-kinh dặng hội nghị với ngoại trưởng Nhật là Phương-trạch.

Phùng ngọc Tường lãnh đi thương thuyết

Thượng-hải, 8 Janvier. — Phùng-ngọc-Tường sẽ đi Hương-cảng dặng hội nghị với Hồ-hán Dân, vì các cuộc hội nghị của Chính-phủ ở Nam-kinh, mà không có mấy tay Hồ, Uông và Tưởng thì rất khó bề có kết quả gì được.

Uông tinh Vệ đòi từ chức

Thượng-hải, 8 Janvier. — Lâm tự phái Quảng đông ở Ủy-ban chấp-hành và chính trị là Uông-tinh-Vệ, xin từ chức. Vì tin nầy mà tình hình Nam-kinh lại càng thêm rối ben. Vì vậy mà có lẽ Nam-kinh không nhận đơn từ chức của Uông.

Nước Mỹ với vụ Mản châu

Hoa-thịnh-đốn, 8 Janvier — Chính phủ Huê kỳ có gởi cho hai nước Nhật và nước Tàu một bức thơ nhắc lại cho hai nước rỏ quyền hạn của mình ở Viễn-đông và nói trước cho hai nước biết rằng Huê-kỳ không sao công nhận được sự Nhật bản chiếm cứ Mản châu, và cũng không sao công nhận cái chính sách do sự chiếm lãnh ấy mà ra vì là trái với điều ước của 9 cường quốc đã kết với nhau.

Nhật bản thác từ

Đông kinh, 8 Janvier. — Chính phủ Mỹ đã quyết định gởi cho Nhật một lá thơ bày tỏ ý kiến Mỹ đối với vụ Mản châu.

Phúc điệp của Nhật sẽ trao lại mấy ngày sau. Tờ phúc điệp nầy cốt cho Mỹ rõ rằng các cuộc vận động binh bị, và các phương pháp cai trị của Nhật ở Mản châu không phải khởi bởi cái xa vọng chiếm cứ địa đồ và cũng không phải muốn trái với cái chánh sách «lấy Mản châu làm cái cửa mở chung», cũng không xúc phạm đến quyền cai trị nước Tàu (?!).

Vì vậy mà Nhật nói rằng các điều đã xảy ra không đủ làm cho một nước thứ ba nào cang thiệp vào.

Pháp Anh không can thiệp

Ba lê, 8 Janvier. — Sau khi Huê kỳ đã gởi tờ phản kháng cho chính phủ Đông kinh về vụ Mản châu, có tin đồn rằng có lẽ Pháp và Anh cũng đi theo Huê kỳ.

Nhưng tưởng như tin đồn ấy là sai. Chính phủ Huê kỳ thì vì quyền lợi đặt biệt ở Tàu nên có rất nhiều cớ mà không công nhận một cái tình hình trái với lợi quyền mình và trái với điều ước của 9 cường quốc ký tại Hoa thạnh đốn năm 1923, và với điều ước Ba lê năm 1928.

Vả lại công việc hành động ngoại giao của Huê kỳ không có bị các điều kiện gì làm giới hạn, như các nước Âu châu, vì Huê kỳ không có chưn ở Quốc tế liên minh.

Về phần chính phủ Pháp, thì chắc sẽ không thay đổi thái độ. Trong chính giới chỉ biết rằng vấn đề Mản châu đã giao cho hội Quốc tế phân xử, thì cứ chờ quốc tế quyết nghị thôi.

(Xem tiếp trang 3 cột sáu)

https://tieulun.hopto.org

ANNAM LỊCH SỰ

HÃY NÊN HÚT THUỐC LÁ JOB

con cũng buộc kẻ yếu phải kêu bằng ông bằng bà; còn bên kẻ yếu mà hèo, thì dầu có dáng bậc tiên sinh trưởng giả gì gì cũng chỉ lảnh được cái tiếng tên kia thằng nọ. Ở nơi các công đường xứ ta, ông già 6, 7 mươi, tuổi mà qui lạy « bẩm ông » trước một anh, thiếu niên vài ba chục tuổi, chúng ta thường thấy luôn. Ấy lại vì cờ sang hèn mà tiếng gọi nhau lại thành ra đảo ngược.

Trong đời mà đã có cái lối xưng hô đảo ngược, trái với cái luật tuổi và gia đình tự nhiên kia, thì kẻ giàu và sang, ai lại chẳng muốn đành chiếm cái tiếng tôn qui đặc biệt về phần riêng mình và không chịu nhận những tiếng gọi thông thường kia. Mà trong đam giàu sang, thì chúng ta phải nhận mấy nhà đế vương trên lịch sử là hạng giàu sang độc nhứt. Nhân cái cơ giàu sang ấy, tài sản trong thiên hạ là của riêng mình, người trong thiên hạ đều là tôi tớ mình (cõi thiên hạ theo tiếng quen dùng của Tàu, chớ thực ra chỉ trong một nước); từ đấy nhận mình tức là trời, mới choáng riêng một mớ danh hiệu tôn nghiêm tốt đẹp, bắt thiên hạ dùng để gọi mình, rồi lan ra đến bà con giòng họ, cho đến chưn gay tôi tớ mình đến mang cái danh hiệu đặc biệt mà cấm không ai gọi đến, duy có người nào tự mình ban cho mới được gọi mà thôi. Ấy chính là nguồn gốc tước vị phẩm hàm mà mấy trăm đời nay, nhà chuyên chế dùng để lao lung các hạng người trong xã hội. Mà nhứt là từ nhà Đinh Lê trở xuống, cái tiếng gọi nhau càng nghiêm nhặt cấm kỵ nhiều thêm ra. Đại khái như tiếng « Trẫm (朕 ta), Thần (臣 tôi) tách riêng ra để gọi một ít người, mà dân gian không được thông dụng (chữ 朕 và 臣 đời Xuân thu trở lên ai dùng cũng được). Từ đó trở đi, những tiếng đặc biệt ấy đã thành tiếng gọi tôn qui trong xã hội, bao nhiêu bọn đua nịnh lại theo mà tô vẽ phụ họa thêm. Nào Thần nào Thánh, nào Đại thần, nào đại quan... Kẻ xứng đáng chẳng nói gì, ngoài ra bất kỳ là nhân phẩm tài năng thế nào mà đã bước lên cái thang sang giàu kia thì được hưởng cái danh tôn qui ấy. Lần lần lưu truyền thành ra tập quán, tên gian nịnh ngày hôm qua mà bữa nay tiếm đoạt thì vô số là thần thánh tán dương; đứa trẻ con không tài cán gì mà đứng vào hàng quan, đã lắm kẻ xưng là đại nhân các hạ. Cái danh đi một nơi mà cái thiệt đi một ngõ; nên đem cái thuyết chánh danh của ông Khổng-tử mà đoán định, thì cái tên gọi như thế, tuyệt là không có ý nghĩa gì cả. Thế mà tập quen thành ra tự nhiên, nào có ai cho là quái dị đâu!

Hiện ở thời đại nhân quyền phát đạt ngày nay, ở xứ văn minh, phẩm chức quan gì thì gọi theo chức quan ấy, nghĩa là theo trách nhiệm của chức quan ấy mà đặt tên; như Ngoại giao Tổng-trưởng, Bưu-chánh Tổng-trưởng, cho đến Công-sứ Lãnh-sự v. v. Còn đến gọi nhau hay thơ tín vãng lai giao thiệp với nhau, thì từ ông tổng-thống cho đến người bình dân đều gọi bằng «ông» (monsieur); còn nói chuyện thì ai cũng « anh » (vous), trong cách xưng hô có vẻ thống nhứt và bình đẳng. Tức như nước Tàu là một nước tổ chuyên quế, nào danh hiệu tốt đẹp thuở nay lưu truyền, không thiếu tiếng gì, còn kỵ húy cũng không biết bao nhiêu mà kể; thế mà ngày nay thấy người ta xưng nhau tỏ ý tôn kính chỉ dùng đến chữ Tiên-sinh 先生 là cùng. (Tôn-trung-Sơn anh hùng làm tổng-thống mà cũng gọi tiên sinh). Ngoài ra không nghe còn lưu danh hiệu gì tốt đẹp để riêng cho ai dùng nữa. Thế mà ở xứ ta thì xem ra lối gọi nhau còn dử theo lối hủ: Một người làm việc bưu điện mà nghe ai gọi thầy là có ý bất bình; người làm dân biểu mà một hai muốn cho người ta xưng là quan; dân quê tới phủ huyện, chỉ gọi quan mà thiếu tiếng lớn kèm theo, đã thấy bị quở là vô lễ; có việc gì tới tỉnh mà không xưng cụ lớn, có hồi bị đuổi mà không được vào hầu... cái thói đành sang chuộng hão trong tiếng xưng hô, đã điều thành một cái xã hội bồn tạp. Thậm chí đem chữ đại thần cùng tiếng cụ mà gia cho mấy người nước văn minh, tưởng rằng người ta cũng chuộng cái tiếng hão huyền ấy mới thật là lầm! Đại đồng! đại đồng! ngày nào thế giới thành một cái gia đình to, căn cứ vào cái thiệt mà đặt ra cái tên để gọi nhau, thì cái thuyết chánh danh của ông Khổng-tử mới thiệt hiện, mà những tiếng gọi nhảm kia sẽ tiêu diệt đi chăng.

KHỈ ƯU SINH

GIẤY ÍT CHUYỆN NHIỀU

Mới đây ở Vinh, lại vệ đường Destenay người ta tìm thấy hai cái thây, và lại vệ đường Joffre một cái thây khác. Xét ra cả 3 người đều bị chết

Hôm 4, 5 Janvier, 72 chính trị phạm ở Vinh bị giải đi Kontum

Tại tỉnh lỵ Kontum, chính phủ đã làm thêm một khám đường nữa, nhưng cũng chưa đủ, phải thêm mấy cái ở Dakto (cách Kontum 25 km), ở Daksoat (cách Kontum 102 km.), ở Dakbao, Dakbêt, và Dakven v. v., dọc theo con đường Kontum — Quảng nam

Trần Cát và Đào nhật-Lâm, can và ám sát chánh tổng đoàn Trần-Tạo tại làng Mỹ-xuyên (Đức thọ — Hà tĩnh) đã bị bắn hôm 11 Décembre vừa rồi.

Theo Phụ nữ tân văn thì cuộc chẩn cấp tại xã tây Saigon đã cứu giúp có hơn 2000 người thất nghiệp nghèo khổ, cả người Việt nam, cả người Tây, Tây lai, Chà-và và người Việt nam dân Tây cũng có.

Các báo Bỉ có đăng tin rằng Hoàng tử nước ấy sẽ sang Đông dương mà nghiên cứu các phương pháp thực dân, thực dân!

Tại mấy tỉnh Ninh-bình, Hải dương (Bắc kỳ) chính phủ đã thi hành việc dùng đĩa hút máu mà bài trừ hội-kín

VIENTIANE

Ngày 17 Juin 1931 bản báo có tiếp được 1 cái mandat giấy thép (mandat télégraphique) ở Vientiane số bạc 10$00 của người nào gởi mà không nói rõ tiền ấy trả về khoản gì, vậy cái mandat ấy của ai, xin trả lời cho bản báo được rõ để tiện việc vào sổ. Tiếng-Dân

Máy chém có ngày sẽ bị tử hình chăng

ĐỀU YÊU CẦU CỦA PHẢI PHỤ NỮ PHÁP

Báo Đông-Pháp ra ngày 6-12 vừa rồi có bài dầu đề là «Chém máy chém» đại ý nói: mấy xứ phong trào phụ nữ giải phóng sôi nổi, có một vài nước đã được quyền bầu cử, nếu một mai quyền phụ nữ nước Pháp càng rộng thì phe phụ nữ Pháp sẽ yêu cầu bỏ máy chém không dùng khí cụ giết người nữa. Sau khi bỏ máy chém thì tội nhân ở vào một thế giới riêng, trong nhà tù «mần đời»...

Thế là chị em bên Pháp muốn buộc máy chém vào tội tử hình chúng ta phải nhận là một đều yêu cầu hợp với nhân đạo, vì thuở nay ai phạm tội gì mà đặt đầu vào cái máy ghê gớm đáng sợ kia là xong một đời, nếu như cái máy ấy mà bị tử hình mình thì về sau, sẻ không có ai bị tên đoản dẫn dài nữa. Tuy vậy ở trên đời cạnh tranh nầy nào có phải chỉ chết vì máy chém mà thôi đâu. Ngoài máy chem ra nào là tạc dạn ngư lôi, nào là gươm dài súng lớn, cho đến cái nạn thất nghiệp nó giết biết bao nhiêu người!

Vậy muốn cho loài người được hưởng cái lạc thú sinh nhân, thì bao nhiêu cái lợi khí giết người, cả và hữu hình cả và vô hình cần phải bài trừ cho hết, không phải mọi cái máy chem mà thôi.

Biết đời

TÂN-VIỆT-NAM THƯ-XÃ
Tổng đại-lý tại Trung kỳ
QUAN-HẢI
HUẾ

CÓ MỘT

TIỆM THUỐC
«TÙNG LÂM DƯỢC PHÒNG»

Nhà số 5 đường Citadelle (trước cửa Thượng-tứ) Huế là thuốc rất tốt, bào chế rất kỹ lưỡng hơn hết.

Có chế đủ các thứ cao đơn hoàn tán.

Có đại lý cho các đại dược phòng ở trong Nam ngoài Bắc.

Có trữ bán các thứ thuốc thần-hiệu gia-truyền của các vị danh y.

Có trữ bán trầm hương, kỳ nam, bạch-đậu-khấu, quế, thanh, cao-ban-long, sâm cao ly và Huê-kỳ.

Có lương y trong tiệm co mạch cho toa.

ĐI SAIGON

nên ghé lại tiệm bán cơm Annam hiệu

VI-TIẾN

42 -:- Amiral Courbet -:- 42

(ở hông chợ mới Bến thành và kế gare xe lửa đi Nhatrang)

Mon ăn nấu theo Trung Bắc — Có chỗ nghỉ tư tế — Có lãnh nấu cơm tháng — Giá tiền tinh rẻ mạt.

Chủ nhơn là người Trung-kỳ, trả ngụ ở Saigon đã lâu, có thể chỉ vẽ và giúp đỡ cho qui khách trong khi cần dùng.

VIỆC TRONG NƯỚC

HUẾ

Lính con quan cũng thất-nghiệp

Trường anh danh giáo dưỡng nhà nước đặt ra là cốt để ưu-đãi mấy cậu con các quan vào chưn lính đi bầu các quan để lấy tiền lương mà nuôi miệng. (con các quan tự Ngũ-phẩm đến tứ-phẩm thì vào giáo dưỡng; tự tam đến nhứt phẩm thì vào anh-danh).

Thế mà kỳ tựu-ban nầy trong trường ấy lại xảy ra nhiều đều bất-công, khiến cho nhiều cậu phải bị thất-nghiệp.

Nhiều cậu, hiện «ban-ở» mà phải đến bầu quan nào, quan nào cũng không nhận, lại buộc phải «về-phòng» cho tế tiền lương ấy ra để quan tiêu về khoảng riêng khác, hoặc để nuôi miệng mấy cậu «bang về», người nào bảo về mà không về thời bị tước. Thành ra nhiều cậu phải bị thất-nghiệp!

Lương chẳng bao nhiêu, song đang về bang người nầy mà lại sang qua bang người kia, công bình ở đâu? Thất nghiệp

VINH

Bị bắt

Lúc 4 giờ chiều ngày 29-12-31 quan chánh sở mật thám Vinh tới bắt tên Nguyễn-văn-Thiện nguyên trọ tại hàng cơm Trung Nam Bắc phố Ga đã lâu.

Minh Đức

HÀ-TĨNH

Tình hình huyện Nghi xuân

Sau vụ bắt mấy tay hoạt động cách mệnh ở làng Khái mông, tình hình trong huyện vẫn chưa được yên.

Hôm 31-12, 1-1 ở các xã thôn có rải truyền đơn để phản đối hai vụ bắt trước kia. Các nhà đương chức dặ mở cuộc điều tra. C. M.

Đại hào mục

Về hạt Thạch hà, ở các làng đã tổ chức các ban đại hào mục và các đoàn hương dọng, mục đích là để đề phòng sự lộn xộn, thế mà bọn hào mục ở xã Tiên-Lương, tổng Đông cứ lại xây lại làm hại dân chúng hoài. Về hồi trung tuần tháng 12-31 bọn độ bảo đôn bắt 6 người trong làng; cách độ ít ngày quan dồn xét ra bọn này là vô tội nên đã tha về. Xong đó bọn hào mục (lý trưởng và chánh, phó đoàn) lại đòi một số rất đông đến nhà đòi ăn tiền, nếu không có thời giải đồn ngay».

Cách sách nhiễu trong thôn quê, thiệt lắm đều không ai nghĩ đến!

T. đ. Ng..

QUẢNG-BÌNH

Không có củi chụm!

Mấy tháng nầy, trong phủ Quảng-Ninh, đâu cũng nghe than vãn không có củi chụm. Họ nói rằng vì tên đội Quỳnh hay làm lối thôi, ngày nào cũng ra ngồi ở bến Long-đại để đợi đò dân đi lấm củi về mà sách nhiễu. Đò củi nào vô phúc mà gặp lấy anh ta thì, bị đá đít tát tai, thậm chí có người phải nhảy xuống sông để thoát. Mà những củi đó là toàn cái cháy nho nhỏ cả, nếu không lấy thì nó cũng mục nát hết. Đánh dân bài cải xong rồi lấy luôn cả đò củi chở xuống bán dưới chợ Cồ-biền. Vì cái cớ ấy, mà không ai dám bước chân vào rừng, nhiều nhà cũng chịu cái nạn không có củi nấu.

Tức tối

QUẢNG NGÃI

Cứu được 12 mạng

Bửa 25 tháng mười một Annam (1-1-32), tại bến đò Xèn, làng Mỹ-Huệ (Bình-Sơn) có xảy ra một việc chìm đò. Nguyên người lái đò về nhà ăn cơm trưa, có 13 người cả đàn ông, đàn bà và con nít, đi chợ Nước Mặn về, xuống đò rủ nhau kẻ bơi mũi, người cầm lái, chèo qua, còn độ mười lăm thước tây thì đến bờ, chẳng may đò chìm! Thôi người thì chơi vơi dửa sông, đồ thì trôi nghinh ngang trên mặt nước. Có mấy người đi đàng nghe la chạy đến, song lạnh quá, không ai dám lặn xuống nước, cứ đứng trên bờ đưa sào ra thôi. May thay có một mình anh cai trường Đông-yên tên là Nguyễn-Cẩn vọt xuống, lội ra đem người nầy vào níu được sào rồi, lại trở ra vớt người khác, cả 13 người đều vớt lên bờ được hết. Có người con gái ông Lưu (Mỹ-Huệ) vớt lên rồi bị đuối hơi và lạnh quá, cứu không sống được.

Thấy người ta bị nạn mà có lòng từ thiện và can đảm, liều thân để cứu vớt như anh Cẩn nầy, thật là hiếm có vậy!

Rỏ ràng lai cảo

Annam tạp chí lại xuất bản lại

Bản báo được thơ ông Nguyễn Khắc Hiếu cho hay rằng Annam tập chí, ngày 16 janvier nầy, sẻ xuất bản lại tại Hanoi (trước kia ở Nam định). Giá báo mỗi năm 5$00, nửa năm 2$50, một số 0$10

Tiếng dân

GIA-ĐÌNH GIÁO-DỤC

hai quyển mỗi quyển 0$20

Biết chữ mà không đọc báo thời cũng chẳng hơn chi người không biết chữ

KIM-LAI-TẠP-CHÍ

87, rue Gia-Long -:- HUẾ

Mỗi số		0$12
Ba tháng	(13 số)	1$50
Sáu tháng	(26 số)	2$80
Một năm	(50 số)	5$00

LẠI SẮP ĐẾN DỊP CHƠI XUÂN!

Thấm thoát chẳng bao lâu nữa đã đến tết ta. Nếu các bà các cô muốn cần dùng nhiều đồ trang sức như: hoa tai kim-cương, vòng ngọc-thạch, xuyến, hạt, các hộp phấn sáp bằng bạc, bằng vàng, để trang điểm và bài trí trong nhà, xin mau mau mời lại NHÀ-ĐỒ CHÂN-HƯNG, *các bà các cô hẳn được vừa ý.*

Giấy quốc-trái xin đem lại bán cho số 61 hàng Bạc Hanoi.

Trung-kỳ nhân-dân đại-biểu viện

Kỳ hội đồng thường niên năm 1931

BIÊN BẢN

Ngày 10 Octobre 1931

Buổi sáng

(Tiếp theo)

2e) Bài thỉnh cầu chung về việc phân phát Học-bổng cho được công bình

Xét học-bổng đặt ra là để giúp học-trò nhà nghèo và thông minh. Nay thấy phần nhiều Học-sinh được cấp học-bổng ở trường trung-học và đại học Ha-nội, cũng ở các trường bên Pháp, phần nhiều là con nhà quan viên mà giàu có.

Vậy chúng tôi yêu-cầu:

1) Lập một Hội đồng để xét lại các học sinh hiện được học-bổng. Người nào xét quả nhà nghèo, thì cho học-bổng, người nào con quan viên mà nhà giàu có, thì xin thu lại, để cấp cho người khác thực nghèo và thông tuệ.

2) Mỗi năm lập một Hội-đồng xét cấp học-bổng, xin cho hai viên nhân dân Đại-biểu dự vào Hội-đồng ấy.

31 Ông Đại-biểu ký tên.

3) Bài thỉnh cầu chung về việc Kiểm-Lâm

Xứ Trung-kỳ ngoài nghề nông ra, nghề làm gỗ cái cũng giúp cho dân một nghề sinh kế, người nào có vốn thì làm đồng làm phiên, còn kẻ khó thời hái củi đốt than, gánh tranh bó mây, làm nghề độ nhật.

Nay theo điều lệ Kiểm-lâm mới đổi lại năm 1930 thay cho điều lệ năm 1914, thì không những thuế cúp, thuế phiến tăng, gỗ hạng nhì hạng ba phải đem lên hạng nhất, như kiền kiền, lát hoa văn văn..... mà thể lệ xin giấy phép, nạp ký quĩ, và làm thuế, lại cũng thêm bó buộc khó khăn. Bắt đầu từ 1931 thì hành lệ mới, lại nhằm lúc kinh-tế khủng hoảng nhân-dân đều bị thiệt hại mà ta thán lắm.

Vậy chúng tôi thỉnh cầu mấy đều sau:

1 Xin hoãn thi hành lệ Kiểm-lâm mới sửa năm 1930, mà cứ cho thi hành lệ cả năm 1914, hoặc xin hạ các thứ gỗ cẩm, lát hoa, mít và kiền kiền ở bảng A, hạng nhất xuống hạng nhì cả, và xin giảm số thuế ở các bảng B bảng C đi ba mươi phần trăm 30%.

2/ Xin sửa những lệ định nghiêm nhặt ở các khoản 10-42 60 và 63 mà theo như lệ cả 1914 cả.

3/ Xin bỏ lệ ký quĩ thuế phiến lim và kiền kiền văn văn theo như tờ thông tư ngày 2 mai 1931.

4) Xin rộng cho hạng bần dân được kiếm củi than và các lâm sản-phụ đem bán các chợ đều khỏi lĩnh giấy cúp và trả tiền thuế.

5) Xin nghiêm cấm bọn thừa hành nhũng tị, và xin khoan thứ cho bọn ngu dân có can phạm điều lệ kiểm-lâm mà họ không biết.

31 ông Đại-biểu ký tên.

4e) Bài thỉnh cầu về việc thuế môn bài

Từ năm 1928 thi hành lệ mới về thuế môn bài cho người Nam ở thành-thị và thôn quê, thì nhân dân phần nhiều ta oán lắm.

Họ ta oán vì có hai cớ: một vì đặt hạng không bình bình, hai vì yết, sức không chu đáo.

Việc chúng tôi đã nhiều phen trình với Chính-phủ các tệ đó. Nay gặp hồi kinh tế đình đốn, các nhà nghề nghiệp đều bị thiệt hại, cậy chúng tôi thỉnh cầu mấy khoản sau nầy:

1.— Xin giảm số dự trù Ngân sách năm 1932 về thuế môn bài người Nam là 30%.

2.— Xin mỗi năm đến kỳ làm bộ thuế môn bài, dù ở tỉnh thành hay ở các phủ huyện đều lập hội-đồng đi điều tra các cửa hàng và nghề nghiệp, rồi họp lại mà bàn định để đặt hạng cho được thỏa đáng. Hội đồng ấy gồm có một quan Đại diện bảo-hộ, một quan đại-diện Nam triều, một ông Dân-biểu và một ông Hội viên tỉnh hạt, do quan đầu tỉnh cử, hai người chịu thuế môn-bài do các nhà công thương sở tại cử.

(Xem qua trang 3 cột 3)

ÔNG GIÀ BÀ LÃO NHỨC XƯƠNG, MỎI LƯNG...!

BỔ-HUYẾT KHU-PHONG

TRỊ ĐƯỢC VÀ CHỐNG LẠM

THAM-THIÊN-ĐƯỜNG

Sữa NESTLÉ hiệu CON CHIM

Sức khỏe của trẻ nhỏ

Hỏi xin không mất tiền một quyển sách dạy cách nuôi trẻ bằng tiếng quốc ngữ của Bác-sĩ Vidal soạn ở hiệu sữa NESTLÉ, phố Paul-Bert, số 55 Haiphong

Comptoirs Commerciaux d'Annam

Commission - Représentation

TRUNG-KỲ THƯƠNG-CỤC

107, Rue Paul - Bert -:- HUẾ

LÊ-THANH-CẢNH chủ nhân

Maison HOP-THINH

SOIERIE & MERCERIE

87 Rue des Cantonnais Phố Hàng Ngang

HANOI

Bản hiệu chuyên môn bán các thứ hàng tơ lụa Bắc-kỳ như: lĩnh ao, lĩnh quần đen, trắng trơn và hoa The thâm, bông đen, the các màu trơn và hoa Lụa thâm các màu, trắng bề khổ 0m37, 0m40, 0m70, 0m75, 0m80.

Lượt đen các hạng, vải màn, chế hạt. Bán sỉ và bán lẻ giá rất hạ, vì bản hiệu buôn bán đã mấy chục năm nay, buôn được tại gốc những hàng kể trên. Các Quí Khách ở xa xin viết thư về lấy mẫu và giá hàng, bổn hiệu sẽ hồi âm lập tức.

Lại còn các thứ hàng tạp hóa như đồ da, valise, yên ngựa, cặp sách, giầy giép, vi da, đồ đồng, đồ thiếc, như mặt gió vân vân.... bản hiệu có bán buôn rất nhiều xin các qui khách chiếu cố, bản hiệu rất hoan nghênh. Gửi hàng đi các nơi theo cách lãnh hóa giao ngân (Contre-Remboursement).

Buôn bán thật thà, hàng tốt giá rẻ, các qui khách mua thử sẽ biết.

Nay cần bạch

Mme NGUYỄN-THỊ-SÁU

HỢP-THỊNH

Soierie & Mercerie 33 *Rue des Cantonnais*

HANOI

Cứu hơn 50 mạng khỏi chết

không đề - phòng trước, sau, ăn - năng không kịp

Từ ngày tìm được lời nay Tôi dùng hột (*cườm rắn*) cứu được hơn 50 mạng người, bị rắn độc, rít độc, bò cạp và ong cắn. Hột rất quý trên đời, mọi nhà cần kiếm sẵn một hột phòng khi hữu sự. Muốn có thứ hột này, xin nhớ mua một hộp thuốc « DÁN » hiệu con Rắn, hay là thuốc xổ hiệu Nhành-Mai, thì tôi sẽ cho không hột này. Hai môn thuốc nầy độ nhất hay, có bán khắp cả Đông-pháp. Thuốc dán: trị mụn độ nhất hay, mụn nhiều thế nào dùng thuốc nầy thì được vui lòng cả. Thuốc dán này còn thần hiệu về các chứng bệnh ngoài da như là: ghẻ lát, lức đau mất hạch, sái cáng, v. v. Còn THUỐC XỔ hiệu NHÀNH-MAI, hay lắm, dùng rồi không hay tôi trả tiền lại, thật vậy. Muốn rõ lời tôi là thành thật. Lúc xổ răng xem cả được phần thì sẽ thấy đờm độc rất nhiều, *đi kiêm* và còn trùng nho nhỏ đều b thuốc tống lôi ra cả.

Có gởi bán khắp cả Đông-pháp.

Ở Huế có bán nơi M. Đào-duy-Anh (Quan-Hải) rue Gia-long

HUẾ Citadelle : *Hồ-trí-Phát maison Thuận-Xương*
FAIFO : *Bazar Hồng-Lợi 183 Pont Japonais*
TOURANE : *Nguyễn-hữu-Vinh commerçant*
QUANGNGAI : *Madame Phạm-Hòe commerçante*
NHATRANG : *Nhà thuốc Mộng-Lương thư-quán*
QUANGTRI : *Châu-nguyên-An chez Hòa-Long hiệu*
PHANTHIẾT : *Lê-nam-Hưng commerçant rue Gia long*

Thuốc dán giá 1p25. Thuốc xổ giá 0p20. Hột cườm rắn cho không. Mua sỉ lời nhiều, do nơi:

NGUYỄN-VĂN-PHỐ

boîte postale n° 63 Saigon

MẶT TRỜI

Mấy tháng gần đây, trời nóng nực quá, hàn-thử-biểu lên đến ba bốn mươi độ. Tuy vậy, ảnh mỹ thuật tối mờ của hiệu **HUONGKY** vẫn được quý khách rất đỗi hoan nghênh, không sợ nóng nực đến chụp thật đông. Trời nóng còn đông như thế, huống hồ đến tiết sang thu, trời thêm mát mẻ, có lẽ các quý khách càng đến thật đông hơn, lại chính bản hiệu chủ nhân thân hành dương ảnh để khỏi phụ lòng các quý khách chiếu cố về lối ảnh mờ. Chính là lối ảnh hiệu HƯƠNG-KỲ khởi xướng ra trước nhất, nên không dấu bắt chước bằng được. Các quý khách có đến xem tận nơi mới biết rõ công nghiên cứu của bản hiệu về nghề này đã hai mươi năm có lẽ.

HUONGKY PHOTO

48 Rue Jules Ferry — HANOI

BIÊN BẠN

(*Tiếp theo trang nhì*)

3 — Xin đến khi làm sổ thuế xong, thì một mặt yết tại các công sở công-đình bằng chữ quốc-ngữ một mặt kê tên và hạng thuế cùng số bạc mà thông sức bằng quốc ngữ cho nhân dân đều biết, để có ai kêu nài gì cho được kịp hạn và đúng lệ, vì thường năm cứ thấy yết bằng chữ tây, mà không thấy có sức báo gì cả, nên những người chịu thuế không hề được biết. Đến khi có giấy thu tiền, muốn kêu nài gì, thì đã quá hạn, thành có nhiều người chịu nặng quá sức, mà không kêu ca gì được. Thực là một sự cần nên chỉnh đốn, cho được công-bình và khỏi sinh tệ.

31 ông Đại-biểu ký tên.

5e) Bài thỉnh cầu chung về việc dẫn thủy nhập điền

Xứ Trung kỳ về đường công, thương còn đương eo hẹp, dân chỉ sống về nghề nông, nhưng xét đất ruộng Trung-kỳ thì khô xấu, lại thường bị đại hạn mất mùa, nên còn nghèo cực hơn các xứ khác.

Xem hình thế các tỉnh Trung kỳ, đều cần đến việc dẫn thủy nhập điền cả.

Chính phủ đã làm máng dẫn thủy cho phía nam tỉnh Thanh-hóa và tỉnh Phú-yên, nông dân hai tỉnh đã được nhờ phần ích lợi.

Nay lại đương khởi công ở các tỉnh Nghệ-an, Hà-tĩnh và Quảng-Nam, vậy chúng tôi thỉnh cầu mấy khoản như sau này:

1. — Xin dùng ba mươi triệu công thái, để làm mau công việc dẫn thủy cho mấy tỉnh đương làm, và khởi công cho mấy tỉnh đã xét nghiệm xong.

Còn tỉnh nào chưa bắt đầu xét nghiệm, thì xin làm ngay việc xét nghiệm.

2 — Xin hết sức trù cách ngăn đập lấy nước như ở Thanh-hóa và ở Phú-Yên, chớ dùng dùng cách đặt máy bơm lấy nước, vì cách đặt máy bơm tuy có đỡ tốn tiền đầu, nhưng về sau rất là phiền phí dân lấy làm lo ngại lắm.

3 — Xin nơi nào đã làm máng xong, mà ruộng đã nhờ được thủy lợi ba năm rồi, thì sẽ bắt chịu thêm thuế ruộng, mỗi mẫu một năm trên dưới một đồng bạc như hiện thu ở tỉnh Thanh-hóa.

31 Ông Đại biểu ký tên

6e) Bài thỉnh cầu chung về việc bỏ độc quyền nấu rượu mà cho dân được nấu tự do

Chúng tôi xét việc nấu rượu ở xứ Trung-kỳ, về ba tỉnh phía Bắc, thì thuộc về độc quyền Công ty Fontaine, còn từ Quảng-Bình đến Phanthiết, thì cũng do các công ty lớn bao quát quyền lợi hết cả. Dân phải chịu thiệt mất một nghề sinh nhai. Vả thứ rượu công hay làm cho người uống sinh bệnh, dân thích dùng rượu lậu chính vì cớ ấy. Điều lệ thương chính trừng phạt rượu lậu, lại quá nghiêm khắc (nhất là phạt công dân và tư chủ về tội có tìm thấy chôn đồ rượu lậu ở nơi đất ruộng cách xa làng ở và nhà ở) nên những kẻ tư hiềm, hoặc muốn được công được thưởng, thường hay vu oan giá họa cho dân. Vì các lẽ trên, dân đều lấy làm ta oán về việc rượu lắm.

Vậy chúng tôi thỉnh cầu mấy khoản sau này.

I. — Xin bỏ độc quyền nấu rượu ở ba tỉnh phía Bắc Trung-kỳ, và tất cả các tỉnh từ Quảng-bình cho đến Phan-thiết.

II — Xin cho dân bản xứ được lĩnh giấy phép nấu rượu, mà phải chịu một thứ thuế, tương tự như thuế môn bài, tùy theo giấy khai xin phép nấu rượu nhiều ít mà chia ra hạng thuế cho được thích trung. Lấy số thực thu về thuế rượu của ba năm cuối cùng 1929, 1930, 1931 mà chia lấy một số trung bình để làm chuẩn, số thu ấy đã trừ các chi phí chuyên chở, đóng chai cùng các công phí khác đi rồi.

III. — Việc bán rượu cũng xin cho dân bản xứ được tự do như các việc buôn bán khác.

Như vậy dân được thêm nghề làm ăn được dùng thứ rượu tốt lại được khỏi nỗi phiền lụy về sự bắt bớ trừng phạt.

Nhân dân lấy làm hạnh phúc lắm.

31 ông Đại biểu ký tên

Ông Phạm-văn-Quảng. — Đọc các giấy thỉnh cầu riêng của các Đại-biểu mới đưa thêm cho Viện nghe.

Ông Viện-trưởng. — Các bài thỉnh cầu chung thì đem cả nguyên văn vào biên bản, còn các bài thỉnh cầu riêng đã đọc hôm trước và mới đọc hôm nay, thì chỉ nên biên vào các đề mục mà thôi.

Toàn Viện đều thuận.

Các đề mục thỉnh cầu riêng biên theo thứ tự sau nầy:

1. — *Thanh-Hóa (1 giấy)*

Thỉnh cầu sửa đê phía bắc sông Mã, sửa máng nông giang và làm nông giang mới ở phía Bắc Thanh-Hóa — của các Đại biểu Thanh-Hóa.

2. — *Nghệ-An (1 giấy)*

Thỉnh cầu nông phố ngân quĩ thêm vốn cho nông dân vay, các ngân hàng hoãn việc đòi nợ, miễn thuế xe đạp và nhẹ sự trừng phạt ở Thành phố — của các ông Đại-biểu Vinh.

3. — *Hà-Tĩnh (2 giấy)*

1/ Thêm vốn nông phố ở Vinh cho nông dân Hà-tĩnh vay, tạm tha thuế than củi cho dân đói, tha thuế phụ nạp dinh và điền năm 1932 — của ông Đại-biểu Hà-tĩnh.

2/ Thỉnh cầu mở rộng và đủ cách và đủ cách vệ sinh ở Đề lao. Biệt đãi quốc sự phạm và trừng trị các Bang tá — của các ông Đại biểu Hà-tĩnh

4. — *Quảng-Bình (2 giấy)*

1/ Thỉnh cầu đào sông nguồn Trốc, đắp đường Thanh-Sơn và giao làng sở tại nhận thuế chợ Ba-Đồn — của các ông Đại-biểu Quảng-bình

2/ Thỉnh cầu nghiêm cấm bọn thừa Kiểm-Lâm nhũng nhiễu — của ông Đại biểu Nguyễn-Tu.

5. — *Quảng-trị (2 giấy)*

1/ Thỉnh cầu cấp lương cho học trò Mọi

2/ Thỉnh cầu khai hoang lập ấp và công ích dân Mọi-lêu — của ông Đại biểu Nguyễn văn-Tài

6 — *Thừa thiên (2 giấy)*

1/ Thỉnh cầu làm dẫn thủy nhập điền như Thanh-hóa và Phú yên, lập nông phố ngân qui và đào hói sa Bàu — của ông Đại biểu Thừa-thiên.

2/ Thỉnh cầu làm cầu Béton ở khoảng gần Thiên Mụ — của ông Đại biểu Đinh doãn Sắc.

(*Còn nữa*)

Grande Maison de Soieries

AN-LỢI

Vente en Gros

TONKIN -:- 77 *Rue de la Soie* -:- HANOI

Bản hiệu bán sỉ các thứ hàng tơ lụa Bắc-kỳ như Lãnh bưởi, lãnh bông mặt đậm, lãnh nhuộm trong Nam-kỳ, lương, lượt, xuyến bông tắc kiết lớn, vóc, bông, quế, địa, sa bắc trơn và bông, lương cẩm các, sa hột, hột mè, the là cả, nhiễu, kỷ-cầu, nái, lụa quốc anh, lụa cô-đô, lụa trơn và bông khổ rộng 0m75 0m80 và vải màng.

Hàng của bản hiệu nhuộm thiệt đen, lâng và đủ các màu, giá bán sỉ rất rẻ, gởi đi các tỉnh theo cách lãnh-hóa giao-ngân (contre remboursement).

Bản hiệu lại có bán cả giấy bản, giấy mọi và giấy phèn nữa.

Các qui khách ở xa muốn mua hàng của bản hiệu để bán lại thì xin gởi thơ cho bản hiệu thương-lượng giá hàng, bản hiệu sẽ trả lời ngay. Nếu Qui khách mua giảm hàng cho bản hiệu một lần thì sẽ rõ hàng của bản hiệu bán giá rẻ và lại tốt hơn hàng các hiệu khác.

Vậy xin mời các qui khách chiếu cố mua giảm hàng cho bản hiệu thì bản hiệu cảm ơn vô cùng.

Nay kính cáo

Chủ nhân

NGUYỄN-CÔNG tức THẢO

Thưa các ngài !

Khi các ngài làm ăn ở nơi nước lạ (nước độc) nên dùng thuốc *Hải-ngọc-đường-bách-dụng* thì mới tránh khỏi các bệnh như vàng da, to bụng, phù nề, da bụng dày, bụng có cục mà hay đau, ăn không tiêu v.v. Thuốc nầy còn chữa được huyết tích, đờm tích, ăn mà tích, đại tiện táo kiết và đàn bà kinh nguyệt không điều nữa. Xa gần đều khen thần hiệu. Mỗi bao giá 0$15.

Bán tại:

Thanhhoa M. Thắng - Long 73, phố lớn
M. Di-Long 71, phố lớn
Baithuong M. Tuất, bán phở.
Vinh M. Lộc-Thịnh, 122, phố Gare.
Vinh M. Vinh-hưng-Tường, 176, Marne
Hatinh M. Vinh hưng Tường, commerçant
Donghoi M. Vinh hưng Tường commerçant
Hué M. Vinh Tường, rue Gia long
Faifoo M. Vinh hưng Tường, commerçant
Tourane M. Nguyễn-hữu-Vinh, commerçant
Quangngai M. Quảng hòa Tế công ty Cửa tây và Phú-nhơn
M. Chế-Hoàng à Sông-Vệ.
M. Trương-Nguyên, làng Chú-tượng, huyện Mộ-đức.
Nhatrang M. Mộng lương Thư quán được phòng
Phanrang M. Huỳnh-văn-Trân, dépôt Pharmacie
Cana M. Léon Triêm, Fournisseur de chaux
Saigon M. Nguyễn văn Hầu, n° 159, rue Verdun

Mua từ 50 bao trở lên, gửi theo cách lãnh hóa giao ngân, thì tính mỗi 10 bao là 1$25, không phải chịu cước. Thư và mandat gửi cho:

M. Nguyễn huy Cử, Tú tài, village Hoằng-nghĩa, phủ Hoằng hóa, Thanhhóa (Annam)

Việc Thế-giới

Hoàng đế Nhật bản suýt bị ám sát

Đông-kinh, 8 Janvier. — Nhân ngày lễ nguyên đán (dương lịch) Nhật hoàng đi dự điểm binh về thì có một người Triều tiên tên là Risho quăng vào xe ngự hai quả bom. Nhật hoàng thoát nạn được, chỉ có hai con ngựa bị nổ bụng chết, và cỗ xe gãy nát.

Hung thủ đã bị bắt, và sẽ đem ra vấn tội ngay. Người bị bắt là một người Triều tiên có chưa trong hội vận động độc lập cho Triều tiên. Risho vâng lệnh chính phủ tạm thời Triều tiên độc lập mà đi từ Thượng hải về Đông-kinh, có đem theo 2 quả bom và 300 tiền Nhật.

Liên-Thành Công-Ty

KHẢI SỰ

Xin có lời bố cáo cho chư vị cổ đông bổn Công ty biết rằng: Chiếu quyết nghị của Hội-đồng quản lý nhóm ngày 26 Décembre 1931, tại Phanthiết, định đến ngày 22 Janvier 1932, là rằm tháng chạp năm Tân vị, thời khởi sự phát tiền lời về khóa 1929, tại Tổng cuộc Quai de la Marne, Saigon, và tại Phân cuộc Phanthiết và Mainé (Trung-kỳ).

Sau xin nhắc các Ngài nhớ rằng: khi lãnh tiền lời, phải đem cổ phiếu theo, để cho Công ty đóng dấu chữ « Phát » (Payé). Nếu không có cổ phiếu thì lãnh không được.

Kính cáo

Saigon, le 4 Janvier 1932

LIÊN-THÀNH CÔNG-TY

Các ngài có bệnh nên đọc kỹ:

1. — « Thưa ông; chai hiệu thuốc **ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG** 22 rue Médicaments à Hanoi,

Xưa, tôi mắc bệnh Gia-ng-Mai, chữa đã khỏi. Chẳng dè nay đã 15 năm, nọc bệnh lại phát ra chứng đau phổi, đau ngực, ho suyễn, vàng da và khí huyết hư kém, ung lở các đầu xương ở chân tay, đau nhức thối tha quá. Người lâng bảo thế là bệnh phong hủi, nên tôi buồn bực lắm, dùng thuốc khắp nơi tốt bạc ngàn mà tiền mất tật vẫn còn. Sau tôi dùng Thuốc và **Tiên-Tửu** của Ngài mới được khỏi tuyệt căn. Tôi cho lại 2 chai Tiên-Tửu, tôi đưa cho Đã Thìm tôi, 65 tuổi, bị ho suyễn và đau bụng kinh-niên đã 3 năm nay, và Châu Gái tôi, 27 tuổi, bị hậu-sản, kinh-nguyệt hư xấu và phù thũng đã 1 năm nay, mỗi người uống 1 chai thì thấy các bệnh đó mau thuyên giảm lắm, nên cậy tôi mua giúp cho 6 chai Tiên-Tửu mỗi chai 5 đồng. Vậy xin Ngài gửi theo lối giao-ngân lãnh-hóa ngay cho: **Mr Nguyễn-kim-Hiếu, Điền-chủ huyện Văn-giang, tỉnh Bắc-ninh.** »

2. — « Thưa Ngài, người nhà tôi mắc bệnh động-kinh đã 3 năm nay, tốn lắm tiền thuốc mà vô hiệu. Nay dùng Thuốc và Tiên-Tửu của Ngài, vừa mau khỏe bệnh, vừa khỏe mạnh béo tốt lắm. Vậy ngài lại gửi ngay cho tôi **4 chai Tiên-Tửu** nữa (5 đồng 4 chai) .. **Mr Nguyễn-khắc-Cung, Secrétaire à la Banque de l'Indochine à Qui-nhơn** »

Coi 2 bức thơ đó, đủ thấy bổn-đường có nhiều thầy thuốc tiếc-thành đại-danh-sư và có đủ các môn thuốc Nam, thuốc Bắc và Tiên-Tửu gia truyền thần-diệu vô cùng, bề dàng là khỏi bệnh ngay. Nhất là **Tiên-Tửu** (pha với rượu nho cất lâu năm rất thơm ngon, trẻ nhỏ cũng uống được, không say) là thuốc **bổ phổi, bổ thận, bổ gân cốt, bổ khí-huyết, bổ tỉ vị rất mạnh, rất tốt,** hơn sâm nhung cao quế nhiều lắm, nên uống Tiên-Tửu được béo mập, khỏe mạnh, ăn khỏe, mau đói, ngủ ngon, làm ăn lanh lợi lắm, nếu có ho, lao, đau phổi, đau ngực, đau tim, đau ngực, đau lưng, đau thận, đau bụng kinh-niên, động-kinh, lão, lị, tả bạt, đau gân, nhức xương, phù, bàng, ngã nước, tiểu vàng đục, nọc bệnh tinh di hoàng, sán, hậu-sản, kinh-nguyệt hư kém, xanh cóm, kinh-bạch, đẻ non, vân vân ... cũng mau khỏi lắm. Vậy các Ngài nên mua Tiên-Tửu mà uống, có ốm đau thì nên gửi ngay thơ về bổn-đường, cam quyết chắc chắn là mau khỏi dứt căn. Bổn-đường có các môn thuốc trị bệnh Giang-mai, Lậu, nọc bệnh hoá-liễu đi hai ... hay tuyệt trần. Mua thuốc và Tiên-Tửu, cước phí bổn-đường chịu hết. Vậy rất mong các ngài hết tâm cổ-động giúp đỡ đồng-bào khi đau ốm khỏi nỗi tiền mất tật còn với các thầy lang vườn ... đó cũng là một công-đức lớn vậy.

Nay cần bạch: **ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG,** 22 *Médicaments*

HANOI

HUÊ -:- VĨNH-TƯỜNG -:- HUÊ

Chi-điểm Vĩnh-Tường ở Huế, con đường Gia-long, mở đã sáu năm nay, chuyên một lòng làm ăn cẩn thận tược thà nên số Khách chiếu cố ngày một đông. Thật Bản-cục lấy làm hân hạnh mà cảm tạ vô cùng.

Bản-cục vẫn phấn chấn, lưu tâm luôn luôn đến nghiệp nhà, mong ngày một tiến phát mỹ mãn để khỏi phụ tấm lòng quý hóa của quý khách.

Hiện bây giờ Chi-điểm Vĩnh-Tường ở Huế, đã có đủ thuốc hoàn, tán rất hay, thuốc gia truyền các nơi gởi bán. Sâm, nhung, thực, tiên nào của ấy, không dám sai cùng ai bao giờ.

Vả lại sự thực thà cẩn thận, hay đơn sai điều bậc, một vài tháng cũng đã biết, huống từng ấy năm giờ chắc quý khách cũng thừa hiểu.

Vậy xin quý khách sai lòng chiếu cố cho mỗi mỗi và mách cùng bà con ai chưa biết Vĩnh-Tường giúp cho Bản-cục lấy làm đội ơn vô cùng.

Nay kính

Vĩnh-Hưng-Tường

VINH

Trinh-thám Tiểu thuyết

MỸ-NHÂN CỨU

ĐẠM-VIÊN dịch

Số 13

Tôi giận quá, móc súng ra toan bắn, ông Phúc nắm tay tôi lại, nghiêng đầu bảo tôi chớ bắn đỡ chó ấy làm chi, nó không chạy lại được thì nó sửa. Tôi chắc ông Vi-Nhi đã biết ngoài cửa sổ có người, tôi mới dòm vào thấy ông thả ngay cái chai thuốc trong tay, cởi mau cái áo ngoài, lại bên vách lấy súng ra đi. Tôi kinh hãi quá, run rẩy cả mình, nghĩ nguy hiểm thế nầy nếu mà chậm chân đi không tránh khỏi viên đạn của ông Vi bắn; thế mà ông Phúc ra bộ thung dung dắt tay tôi nhảy qua tường ngoài mà ra. Ông Bố nghe tiếng chúng tôi lại gần hỏi.

— Thế nào? thế nào? Có... có được...

Ông Phúc ngắt ông Bố nói nhỏ nhỏ rằng:

— Chớ hỏi, lảo Vi-Nhi đã đuổi theo gần đó! Chúng ta chạy mau, mau, đừng cho lảo trông thấy.

Ông Bố chạy trước; chúng tôi chạy cả, ông Vi-Nhi trong kia xô cửa chạy ra chửi rầm lên:

— Bay chạy đường trời! đừng đó mà chịu đạn!

Kẻ nghe lảo đuổi theo sau lưng. May có ông Bố thuộc đường tắt tre mau sang đường khác. Ông Vi-Nhi cứ đuổi theo. Chúng tôi chạy một chặng nửa thấy bên đường có một cái nhà cổ. Ông Bố liền quay mình bảo ông Phúc.

— Nhà nầy bỏ không, không có người ở, đường sau có cây cổ thụ, chúng ta lại vịn nhánh cây mà vào. Ông Phúc nói:

— Được lắm.

Chúng tôi mới chạy quanh sau nhà thấy một cột cây thân hình khúc khỉu, dễ trèo, chúng tôi leo lên rồi nhảy xuống trên mái ngói nhà ấy, đã nghe tiếng lẹp kẹp từ xa lại gần. Tôi nín lặng dòm ra thì thấy Vi Nhi chạy ngang qua thật mau. Chốc thấy ông trở lại, lên tiếng mắng rằng:

— Quân nào to gan thật! dám đến dòm trộm nhà ta, nay ta tha cho sau còn thế nữa ta sẽ bắt nuôi viên đạn của ta cho chúng biết tay, không thì ta cho chó ta cắn cho đức cỗ.

Tiếng mắng cang nghe càng xá. Dây lâu nghe một tiếng dử giội, ấy là ông ta đóng cửa ngõ mà xô một cái thật mạnh để tiết bớt sự giận dử của mình. Khi ấy chúng tôi mới vịn cây mà xuống. Ông Bố nói:

— Đã nguy chưa, chốc nữa thôi chết cả ba mạng.

Tôi nói với ông Phúc:

— Lảo Vi-Nhi hung dử thật, bộ lảo giết người được, kẻ hung phạm trong vụ án nầy, có lẽ là lảo ta.

Ông Phúc nói:

— Tôi không dám chắc, tôi sở dĩ muốn tránh lảo ta là vì sợ lảo thấy mặt chúng ta mà Phải giữ phòng, rồi xảy ra những việc khó.

Chúng tôi lại cứ đi. Ông Phúc bỗng kéo tay tôi mà nói:

— Đừng lại, đừng lại, có ai đi trước kia kìa.

Lúc nói ông cúi xuống dòm thẳng ra trước đường lớn, tôi cũng giòm theo, thấy trong bóng tối có một người đi lần lần, như muốn đi to trước mặt chúng tôi. Quả tim tôi khi ấy còn nhảy thì thộp, nghĩ mới cái nguy hiểm mới trải qua đó, lại một cái nguy hiểm nữa tiếp theo, cái mạo hiểm thật không nên làm quá. Tôi mới bảo ông Phúc.

— Trốn! trốn mau! có lẽ lảo Vi Nhi đi tới đó.

Ba chúng tôi liền nép xuống bên chân tường, không dám động đậy. Chốc thấy người kia đi xa ra, đi về phía nam, chúng tôi mới biết là không phải đi lại trước mặt chúng tôi mà cũng không phải lảo Vi Nhi. Ông Phúc bảo tôi:

— Hoa Quân cùng ông Bố cứ việc về đi, tôi còn phải dò xét cái tung tích người kia đã, chốc nữa tôi sẽ về.

Nói rồi ông vụt đi mất.

Tôi cùng ông Bố đi về, lòng lo cạnh cạnh: giả như người kia là ông Vi-Nhi mà thấy ông Phúc đi đến thì chắc cũng cùng nhau một trường kịch liệt; vả ông Vi-Nhi ngó bộ hung hãn, lấy võ lực đối địch thì e ông Phúc không làm chi nổi; nghĩ cũng thật nguy!

Về tới nhà rồi tôi cũng không nói chuyện gì với ông Bố, chỉ một mình ngồi suy nghĩ, càng nghĩ càng thêm kinh hãi. ghĩ Nông Phúc chuyến nầy nếu bị thất bại thì cái thanh danh ông hơn mười năm nay có lẽ theo giòng nước chảy! Nhưng mà nếu có đều bất hạnh ấy nữa thì tôi quyết rằng lảo Vi-Nhi có thoát được khỏi vòng pháp luật nữa cũng phải mắc ngàn lát dao muôn mủi nhọn rồi mới thôi. Sau lại nghĩ: tri như tri ông Phúc có lẽ nào không địch được lảo Vi Nhi ngu ngốc kia; nếu ông cho lảo một viên đạn mà rước lảo xuống suối vàng thì hạnh Phúc biết bao nhiêu!

Tôi đương nghĩ ngợi phần sợ phần trông như thế, bỗng nghe tiếng gỏ cửa; ấy là ông Phúc đã về. Ngang nhiên ông bước vào phòng, bỏ mũ trên bàn, duỗi chân ra ngồi trên ghế, rút thuốc ra hút trông ông có vẻ thắng lợi. Tôi liền hỏi ông giò được người kia không? Có phải là lảo Vi Nhi không? Và người ấy đi đâu, làm gì?

Ông nói:

— Đêm khuya rồi, đi ngủ đã, sớm còn có việc, không nên để mỏi mệt tinh thần.

Ông Bố đừng dậy đi nghỉ. Chúng tôi cũng đi lại giường nằm liền.

Tôi vì cả ngày bôn tẩu nhọc mệt, đặt lưng xuống giường, ngủ ngay một giấc. Sáng mai tỉnh dậy nghe nực mùi thuốc: vén màn trông ra thấy ông Phúc đã ngồi trên ghế, miệng ngậm xì gà, thung dung ngẫm nghĩ. Tôi nói:

— Phúc-quân sao dậy sớm thế?

Ông nói:

— Bây giờ rồi, còn sớm đâu nữa.

(Kỳ sau sẽ tiếp)

https://tieulun.hopto.org

Nội các Nhật từ chức

Đông-kinh, 8 janvier. — Nội các Khuyến dưỡng-Nghị tự nhận có trách nhiệm trong sự ám sát Nhật hoàng nên đã đồng xin từ chức.

Nhưng Nhật hoàng lưu nội các Khuyến dưỡng Nghị lại

Đông-kinh, 9 Janvier. — Nội các Khuyến dưỡng-Nghị vì sự thích khách Nhật hoàng mà xin từ chức, nhưng Nhật hoàng lưu cầm lại vì hiện tình nội trị ngoại giao có chín nghiêm trọng.

TÌNH HÌNH ẤN ĐỘ

Bombay, 6 janvier (Arip) — Khi 4 giờ rưỡi sáng, 40 tay trọng yếu trong hội nghị quốc-dân Ấn-độ bị bắt. Trong số ấy có 9 người đàn bà. Hiện chính phủ còn hạ lệnh bắt nhiều người nữa. Lá cờ Anh đã đem cắm trên nhà hội nghị ấy.

Bombay, 6 janvier (Imp.). — Có tin rằng người thế cho ông Patel cũng đã bị bắt rồi. Tại Calcutta, có lệnh cấm tụ họp. Các chi hội hội nghị Quốc dân bị khám xét rất kỹ lưỡng.

Chính phủ nỗ lực đàn áp cuộc quốc gia vận động và sự bất toàn pháp luật. Hôm q a, 5 Janvier, 45 người bị bắt. Những hội gì có giao thiệp với Quốc dân Hội nghị đều bị xem như trái với pháp luật ở Calcutta và các miền chung quanh đó.

Ông Pandit Jawaharlal Nehru một tay trong yếu trong cuộc quốc gia vận động Ấn độ bị bắt và bị án 2 năm tù.

Cảnh binh vẫn còn đi xét nhà bắt người luôn. Rất nhiều giấy má quan hệ bị thu.

Ở Calcutta và Delhi có trên 100 vụ xét nhà.

Calcutta, 7 Janvier (Imp.) — Trên một chiếc tàu tốc hành chạy từ Darjeeling đến Calcutta, người ta có soát bắt được 5 quả bom.

Tại Allahabad, việc bắt bớ vẫn còn kéo dài luôn.

Nouvelle Delhi — Cảnh phủ đã hạ lệnh giải tán những hội trái với pháp luật.

Benares — Cảnh binh bắn xả vào đám biểu tình 5 người chết, 100 người bị thương.

Ahmed Abad, 7 janvier (Rad dép.) Cũng như ở Bombay, cảnh binh, ngày hôm qua, trong một giờ bắt 30 người.

CU LY BẾN TÀU Ở LONDRES (ANH) BÃI CÔNG

Londres 2 Janvier (Arip) — Báo «Evening News» đăng tin rằng 5000 cu ly bến tàu ở Londres sẽ bãi công để phản đối việc sụt tiền công.

Báo ấy lại tỏ ý nghi rằng không biết chừng 10 000 cu ly bến tàu ở Tamise cũng sẽ bãi công vì cớ ấy nữa.

Thuốc cai nha phiện

Cảnh đã từng qua cái cảnh nghiện
Chừa chừa hút hút mấy mươi niên
Đèn khêu thí nghiệm công bao quản
Sách thuốc tinh tường đã cứu nghiên
Hoàn thuốc tài tình hay quá thánh
Người nghiện lúc uống sướng bằng tiên
Năm câu hỏi dưới thưa minh bạch
Nặng nhẹ đoán xong gửi thuốc liền

1· Nghiện ngày mấy bửa ?
2· Mỗi bửa mấy phân, hay mấy đồng cân ?
3· Xái ăn mấy lượt ?
4· Có táo nuốt không ?
5· Người khỏe hay yếu ?

Nguyên sư tòa thượng hạng thông phái
TRẦN-ĐỨC-CẢNH
39 phố Cửa-tường
(Tonkin) **Namdinh**

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thạc hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ
ĐỂ TRỊ BỊNH BẠU-LẬU
mới bị hay là có đã lâu rồi
Trong 232 người
A-Rập dùng thuốc nầy
thì lành bịnh hết 231 người
(Y theo 104 phiếu các lương-y ở Alger)
BÁN TẠI SỞ: SPÉCIALITÉS PEYRARD
66, Rue de Grenelle, PARIS
và công các nhà thuốc có danh

ETABLISSEMENTS BOY LANDRY

Boulevards Rollandes et Henri Rivière — HANOI

Giá đặc-biệt bán trong tháng giêng tây về nhịp tết

RƯỢU VANG BORDEAUX
Trai đóng ở bên Tây
của hiệu **SCHRODER ET SCHYLLER**

RƯỢU ĐỎ	Bouteille	1/2 Bout
Château Bel air	1$40	$
» Brane Cantenac	2 05	
» Grand Larose	1.80	
» Haut Brion	2 40	
» Kirwan	1.70	
» La Tour de Mons	1.60	
» Lamotne	1.50	
» Mouton Rothschild 1925	2.40	
» Lafite Rothschild 1925	2.40	
» Pontet Canet	1.90	
» Pichon Longueville	2 05	
» Pape Clément	2.50	1.35
Roseville	1 60	0 90
St Estèphe	1.35	0.75
St Emilion	1.35	0.75
St Julien	1.35	
Margaux	1.30	
Pauillac	1.30	0.70
Vieux Moulin	1.40	
RƯỢU TRẮNG		
Filondor	1.60	0.90
Barsac	1.60	0 90
Graves Rosechâtel Dry	1,60	0.90
Sauternes	1.75	1.00
Haut Sauternes	2,00	1.15

RƯỢU VANG BOURGOGNE
Trai đóng ở bên Tây
của hiệu **FORGEOT ET BEAULT**

RƯỢU ĐỎ	Bouteille	1/2 Bout
Moulin à vent	1$50	0$90
Mercurey	1.60	0.95
Pommard	1.75	1.05
Volnay	1,65	
Nuits	2 10	1.15
Corton	2.10	1.15
Vosne Romanée	2.40	1.30
Vougeot	2.45	
Chambertin	3.00	1.60
RƯỢU TRẮNG		
Pouilly Fuissé	1.50	0 90
Meursault	1.95	1.10
Chablis	1.60	1.00
Montrachet	2 50	
Chassagne-Montrachet	2,50	

Ai mua 12 chai nhớn được giảm mỗi chai 0$10, 24 chai con mỗi chai 0$05

	BOUTEILLE	1/2 BOUT.	CAISSE 12/1	CAISSE 24/2
Sâm-banh **MOËT & CHANDON** *giay xanh*	3$00	1$90	34,80	44,40
» **VOUVRAY MONOPOLE**	1,90	1,10	22,20	25,75

Các thứ rượu mùi

Anisette Marie Brizard	la bouteille	2$25
Apricot Brandy Rocher		2.75
Bénédictine	— 0.375	2.00
—	— 0,750	3.80
Chartreuse Jaune Garnier	—	4.00
— la 1/2	—	2.10
Cherry Brandy Potin	—	2.40
— Secrestat	—	2.70
Cognac ADET ***	—	3.20
Couventine Potin	—	3.00
Crème de Cacao Choua Serène	—	2.15
Curaçao triple sec Serène	—	2.70
— Potin	—	2.50
— Bardinet	—	2.50
Eau de Vie Dantzig Rocher	—	2.55
« Old Tom » Gin Bois	la bouteille	2$90
— Gin Booths	—	2.90
Kirsch d'Alsace Thomann	—	3.70
Kummel Eckau N 00		
Comte de Phalen	—	2.75
Marasquin Rocher	—	3.60
Marc des Hospices de Beaune	—	3.00
— Ruchottes	—	3.00
Mirabelle 50° Potin	—	3,25
Prunelle Potin	—	2.25
Rhum VELVET 44°	—	2.40
Rhum blanc de la Réunion	—	3,20
Royal Cherry Potin	—	1,90
Triple sec Cointreau	—	3,60
— la 1/2	—	1,97

HÀNG GỬI ĐI CÁC NƠI RẤT NHANH CHÓNG — AI MUA HÀNG CÓ QUÀ BIẾU

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM đã chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc **SIGMARGYL** trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc **SIGMARGYL** nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

à Hué : Pharmacie IMBERT

THÊM SỨC MẠNH CHO LOÀI NGƯỜI, TRỪ TUYỆT CÁI HẠI VÔ CÙNG CHO XÃ-HỘI
không gì bằng :

CAO-BỔ-PHỔI chuyên trị hết các chứng ho đờm, ho khan, ho ra huyết, ho lao, đau phổi, ráo phổi, mất tiếng, ngứa cổ v v giá 0$30 ;

VIÊN ĐẠI-BỔ-TINH-THẦN chuyên trị thận hư, tinh thần mỏi mệt, chất óc suy kém, tinh ít, tinh loãng, không vững, không mạnh mẽ lọ 1$00 ;

SÁCH THUỐC VIỆT-NAM do *nhà nghiên - cứu khoa thuốc Việt nam* xuất bản, nói rõ căn nguyên các bệnh, phép xem mạch, cách trị bệnh, mỗi quyển 0$30, có bán tại hàng sách các tỉnh, gửi mandat mua sách, xin nhớ gửi thêm tiền cước 0$13. Thư và mandat gửi cho :

NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG
TONKIN — *123 phố khách* — NAM-ĐỊNH

Cô-tinh Bổ-Thận hoàn

Bệnh khí hư như khí loãng khí lạnh, thường sanh ra chứng
Mộng tinh, *(đêm ngủ thấy đi lại với đàn bà mà tinh khí xuất ra)*
Di-tinh. *(Vì nhọc mệt quá đêm ngủ mê man, bải hoải trong thân thể, ma tinh khí tự nhiên xuất ra đâm dề không biết)*
Hoạt tinh, *(đi lại với đàn bà tinh khí chóng xuất, hoặc vừa lại với đàn bà là đã xuất ngay)*

Đó là do tinh khí bất cố, thận thủy suy bại. Chứng nầy khi mới bị thường hay mỏi vai, đau lưng, nhức đầu, ít ăn, đêm ngủ không yên giấc hay giật mình, hay khiếp sợ, đi đứng bần thần, sinh ra lười biếng. Nếu biết thuốc mà trị ngay thì đỡ tốn tiền mà bịnh lại chóng khỏi ; nếu để lâu không chữa, để đến nỗi sinh ra chứng mộng tinh, di tinh, hoạt tinh như đã kể trên rồi thì rất có hại đến đường sinh dục, con cái hiếm muộn cũng vì đó mà ra.

Xét bệnh nầy phần nhiều người mắc lầm trong khoảng 18 tuổi đến 50 tuổi ít người tránh khỏi được.

Thời buổi cạnh tranh, yếu thua mạnh được mới người đeu phải lo riêng phận sự, mới mong có sống còn, vì vậy mà kẻ tâm việc bằng tinh thần thì lao tâm quá độ, lo nghĩ thái quá mà sinh ra ; kẻ lao động thì lao lực suốt ngày, làm việc quá sức khỏe của mình mà sinh ra ; có kẻ vì sắc dục vô tiết, rượu chè thức đêm mà sinh ra ; cũng có kẻ chơi bời quá độ, mang phải bệnh lậu và giang mai sau khi khỏi rồi không có thuốc ngăn ngừa, nên bệnh khí hư thận suy cũng do đó mà sinh ra. Muốn cho bệnh ấy chẳng phát ra, hoặc đã phát ra mà muốn trị cho khỏi tuyệt phải lập tức dùng 6 lọ *Cô-TINH BỔ-THẬN* giá 5$00 là chóng khỏi. Hằng ngày dùng luôn thì bệnh không bao giờ tái phát mà lại còn bổ sức lực bổ tinh thần. Thiệt là một món thuốc để quang tự duyên niên rất là bổ ích cho đời.

Thuốc nầy bán buôn bán lẻ
hoặc muốn làm đại-lý hỏi tại hiệu
SINH-HUY
N° 44 Rue Maréchal Foch à VINH

CÔ THỢ CHUYÊN-MÔN LÀM KHĂN XẾP

Khăn nhiều tây tốt đặc biệt, toàn tơ cát nổi, không phai mầu, mỗi cái	3$50
Khăn nhiều tây thứ tốt	2.60
Khăn nhiều tây thứ vừa	2.00
Khăn lượt tây thứ tốt	2.50
Khăn lượt tây thứ vừa	1.80
Khăn lượt ta thứ tốt	2.40
Khăn lượt ta thứ vừa	1.70

MUA BUÔN THỨ HOA-HỒNG 20%

Các thứ khăn làm theo kiểu Bắc, kiểu Vinh, kiểu Huế, tùy theo ý quý khách. Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao - ngân. Cước phí về phần quý khách trả. Không vừa ý xin gởi về đổi.

Hàng rất mới vừa thêm áo Pull'Over cũng mầu fenire, và mầu Simili - Velour

RƯỢU NAM THIÊN BÁCH BỔ N° 101

Rượu nầy dùng toàn vị thuốc rất quí rất bổ mà chế luyện ra, mùi thơm, vị ngọt, rất hợp vệ sinh, sức nó bổ khí huyết, cường gân cốt, hoạt mạch máu, dưỡng tinh thần, thêm sức khỏe, chóng tiêu hóa, lợi đại tiểu tiện, ăn ngon ngủ khỏe, béo tốt, dồi da thấm thịt, khu phong trừ thấp, bổ thận cường dương. Lại chữa được những bệnh : nhức đầu, chóng mặt, nóng ruột, phong tích, lao tâm, lao lực, đau mình, đau xương, đau gân, co gân, đau chân tay, phong thấp, tê thấp, đau phổi, ho lao, đàn ông thận hư, di tinh mộng tinh, đàn bà huyết hư, kinh nguyệt không điều, khí hư bạch đới, sản tiền sản hậu, hiếm con, muộn con, hữu sinh vô dưỡng, ông già bà lão, khí huyết suy, ăn ít ngủ ít, đau mình đau xương, đàn bà mới sinh đẻ, khí huyết hao tổn, hay sinh nhiều chứng bệnh, trẻ con tỳ vị yếu, ăn uống lâu tiêu, gầy còm, nên dùng rượu nầy, thực là thứ rượu bổ dưỡng thân thể rất tốt và trừ được các chứng bệnh như đã kể trên, rượu nầy rất quí, vừa là thuốc bổ, vừa là thuốc trị bệnh, vừa dùng trong khi yến tiệc, ngày hội ngày tết là thứ rượu thuốc rất quí và là thứ Liqueur tin dùng rất nhiều, mỗi chai giá bán 1$40, bán tại nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG, 46 phố Hàng-Thùng Nam-định, và ở các nhà Đại-lý bán thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG ở các tỉnh.

Nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯỜNG có chế tạo đủ hết các thứ thuốc *cao đơn, hoàn, tán* rất thần hiệu, mới chế ra thứ *Phấn-Bạch-Ngọc* rất trắng rất thơm, vừa là đồ trang sức của đàn bà con gái rất lịch sự, vừa dùng làm thuốc chốc, lở dôm, sẩy, cho trẻ con rất hay, mỗi hộp giá 0$35, lại có thứ dầu *Nam-Thiên Quốc-Thần*, chữa bách bệnh rất hay vô cùng, mỗi ve giá 0$20, các thứ Thuốc và Phấn và thứ dầu nầy là những hàng Nội-Hóa của người Annam chế tạo ra, xin đồng bào chiếu cố mua giùm cho, Bản đường cần dùng nhiều đại lý ở các tỉnh trong xứ NAM-KỲ, TRUNG-KỲ, AI-LAO và CAO MÊN, ngài nào sẵn lòng làm đại lý xin cứ viết thơ cho bản đường để lấy chương trình và catalogue.

Magasin de Soieries
TÂN-LỢI
138 - 140, Bd Tổng - đốc - Phương
CHOLON

Bổn hiệu bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ hàng Tàu, hàng Thượng-hải, như là lĩnh, xuyến, trứu, cẩm nhung, cẩm-châu v. v... Hàng thiệt tốt, thiệt bền, hàng nhuộm đen mặc đến rách không hề sơ phai trô. Bán lẻ đủ các thứ hàng Bombay, hàng Nhựt-bổn v. v... Khăn đội đầu rất và thêu nhiều kiểu, nhiều màu thiệt đẹp.

Trữ bán sỉ và lẻ đủ các thứ màu nhuộm của Tây hiệu « Teinture Idéale » danh tiếng thơ nay ở Nam-kỳ.

Bánh hộp biscuits « Kim-Thời » của bổn hiệu chế tạo chẳng khác nào biscuits mélanges choisis của Tây, được nhiều người khen ngợi. Bán lẻ mỗi hộp 0$75 tại bổn hiệu (mua sỉ có huê hồng).

Ở Bắc-kỳ có bán ở hiệu Quảng-vạn-Thành Nội bổn N° 120 Bonnal Haiphong, giá mỗi hộp là 0$80.

Bổn hiệu buôn bán đã mấy chục năm cùng các tỉnh Trung-kỳ và Bắc-kỳ. Ở xa xin viết thơ về thương nghị.

TÂN - LỢI
138-140, Bd Tổng-đốc-Phương — CHOLON

BAC-NINH
Bệnh quỷ đã có thuốc tiên !!

Nếu ai mắc LẬU, hay TIM-LA, hay LẬU nhập CỐT nghĩa là khái rồi hễ trong người nhọc mệt thêm dâm uống rượu thì sáng có mủ, hay trong thịt nó buồn nhức lắm, hay cần cái nhỏi mặt cái, xem đã có mấy vi các vi-trùng GONOCOQUE nó ẩn vào trong xương, trong máu, hễ trở gió thì như vậy, bịnh nầy rất nguy hiểm và chuyển nhiễm, nếu để cho lâu ngày thì người ấy mang bịnh đau Gia-CON (Mariée) khí hư, huyết bạch, bằng huyết v. v. thì bịnh đã rất khó, nếu để sau thì hay hỏng mất, còn TIM-LA nhập CỐT, ngoài khái như trong máu trong xương còn vi-trùng SPIROCHETE DE SCHAUDINE cho nên trở gió hay mỏi, đau đầu, đau mình, đau tắc đầu xương, chân tay mỏi mệt, các cái mọc nầy nó chuyển nhiễm rất là nguy hiểm, vì thế cho nên ta nhiều người đã rồi, đã ra hài ra bọc, đã con thêu cái mọc, thêu cái kín, ta cho là đã quấy ngộ, vì cái mọc nầy nó chuyển nhiễm sang tự tức thì thôi, nếu mắc bịnh không tìm được thứ thuốc thần hiệu nầy thì các mọc ấy nó chuyển nhiễm sang mấy mươi đời, như cha sang đến chín chín v. v. vì thế nhiều người thế không có bịnh gì xem máu thì trong có vi-trùng TIM-LA, còn như bịnh NỔ LOÉN (Chancre-mou, bịnh nầy nó cũng có vi trùng BACILLE DE DUCREY, các vi-trùng nầy nó cũng ẩn vào trong xương, trong máu, nó cũng nguy hiểm như TIM-LA, bịnh nầy cũng có nhiều người thiệt hại đến thân thể, vậy các ngài mắc phải các bịnh nầy đã nặng, hay bịnh nhập CỐT mấy mươi năm, hay mới mắc phải, thì lập tức dùng ngay thuốc HIỆU HOÀNG-VĂN-ÁP, số 7 bis 87 phố Minh-cầu Bắc-ninh (Tonkin) thế nào cũng phải mau khỏi, và rất hết nọc, người có bịnh nống thuốc vẫn đi lại làm ăn như thường, khỏi bao giờ không biết, thực thế vậy, nếu lần là có thai uống cũng được không hại gì cả, thuốc Lậu 1p00, TIM-LA 2p00, thuốc CHANCRE-MOU cả uống và bôi 2p00, ĐẠI-LÝ LÊ-NAM-HƯNG Commerçant Rue de Gia-long à PHAN-THIẾT, PHUHÀ 87 Rue des Médicaments (Phố Hàng-Bồ) à HANOI HỒ-VĂN-CHIÊU chez Vinh xuân siêu commerçant của Tây à QUẢNG-NGÃI, Lưu-thành-Tạp Hàng-phố Công-Sơ à Longxuyên, Annam dược-phòng, chủ-nhân Lê-ngọc Thanh, route Camau à Bạc-liêu à Cantho, chinh nếu ngài muốn mua thì gởi cho một ít tiền trước nếu bên hậu gởi nhận hơn giao ngân rất chóng nếu như ngài muốn tìm đại lý xin viết thơ về bản-hiệu.

PHÒNG-TICH
« CON CHIM »

Bịnh Phòng-Tích đàn ông, đàn bà sức kém thường hay bị, nhất là tự 25 đến 35 mươi hay bị lắm, vì :

1 là : Khi cơm no, rượu say, vật hơm tính đục ;

2 là : Khi mệt nhọc, ăn no đi ngủ hay đi tắm nguy,

nên thọ bịnh : gọi là Phòng-tích. Khi thọ bịnh, thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, cơm không muốn ăn, ăn thì hay ợ thường đau bụng, đau lưng, chân tay mỏi mệt. Bị lâu sẩm sắc mặt vàng, đa bụng dầy.

Mới bị uống 1, 2 liều, lâu 4, 5 liều, uống không công phạt, đúng bịnh ắt thấy đỡ hẳn hoặc khỏi ngay. Mỗi liều chia hai bịn uống, giá : 0p40.

VŨ-BÍNH-TÂN, 178 bis, Route Lochtroy HAIPHONG ÂN TỨ Kim-tiền năm 1926

ĐẠI - LÝ TRUNG - KỲ :

HUẾ	: Hiệu VĨNH-THƯỜNG, phố Gia-Long.
TOURANE	: THÁI-VIÊN phố Maréchal và NGUYỄN - THỊ HUỆ phố Đề-hữu Vị.
QUANGNGÃI	: NGUYỄN-NGỌC-ANH, Thạch - Trụ, Mộ Đức và CHỢ HOÀNG à Sông vệ
NHATRANG	: MỘNG-LƯƠNG-THƯ-QUÁN.
TAMQUAN	: Hiệu Công ĐỘI-CHÂN.
VINH	: Hiệu SINH-HUY, phố Gare.
DALAT	: BÍNH-VĂN-CHÂN, Librairie
FAIFOO	: HOÀNG - ĐẮC - VINH 128, phố Pont Japonais.
DONG-HOI	: Lê-Quynh Commerçant. Khắp hạ kỳ có Đại-lý bán cả.

ĐÃ CÓ RỒI ?

Thưa các ngài,

Hàng năm chúng tôi thường để ý tìm các kiểu Mới, đẹp Lạ, để hiến các ngài trước vì là một nhà công nghệ chuyên môn, xin để các ngài có đủ lòng tin yêu mà giúp cho công nghệ của chúng tôi. Bởi vậy bản hiệu nay đã in xong cuốn Catalogue 1932 rất đẹp, để hiến các ngài.

Xin các ngài có viết thơ về bản hiệu để gửi kính biếu ngay.

AN - THÀNH
37 rue de Soie — *HANOI*

UNDIEN là một thứ để giặt bền hơn để Crêpe mà không bọng như Crêpe.
PULL-OVERS là một thứ áo mặc rất vừa ấm, mầu hồng giá rất hạ, vì là bán-hàng mới làm nên ở xét, nếu muốn bán giá hạ để ai ai đều có thể mua được phải bán từ 1p00, 1p50, 2p00.

Imprimerie TIẾNG - DÂN — HUẾ

Directeur Gérant : HUỲNH-THÚC-KHÁNG